

Med Calle Ahlström på resa i österled

Jinger Bremberg och Calle Ahlström vid vikingabåten Tälja på stranden av Neva i S:t Petersburg. På andra sidan floden ligger Vinterpalatset. Foto: Okänd rysk turist.

Calle Ahlström från Vamlingbo var med på den uppmärksammade vikingaresan till S:t Petersburg. Han seglade med Tälja, en nybyggd kopia av en båt man fann i en gammal vikingaled nordväst om Norrtälje. Calle seglade med på den andra etappen, mellan Hangö och Helsingfors. Han anslöt senare till vikingaläget vid sluthamnen – S:t Petersburg.

Här följer hans egen berättelse:

På fjärde dagen fick jag lära mig att vikingarna inte bara satt och rodde och fick träsmak i ändan. Vinden hade vridit om från nordöst till nord och vi skulle kunna segla över Porkala-fjärden. Satte segel genast efter avgång och gled sakta fram bland några vassruggar. Så småningom öppnade sig fjärden och vinden tog i. När vi rodde hade jag mått avståndet från vattenytan till Täljas reling. Var ungefär lika långt som från långfingerspetsen till drygt handleden. Mitt ute i det värsta gungelig-unget var det ibland inte mer än en tumnagel mellan vattenytan och relingen. Ett par gånger var vågtopparna någon centimeter över relingen.

***

MEN VINDEN TOG OSS dit vi ville. Eva navigerade och Pernilla styrde. Åsa satt längst fram, hennes regnkläder var genomvåta, och hon ropade styrbord, babord varefter hon såg bränningarna. Holger hade hand om halsen och frös förmodligen ordentligt. Jinger skötte skotet och själv var jag dagens kajare. Såg till att det fyrkantiga råseglat kom förbi mastens stag när det hissades och halades. I lä bakom en av öarna utanför Porkala udde gick vi iland och vår australiske kock Mikael lagade en utsökt middag av ris och tonfisksås.

Fortsatte sedan att segla en timme innan vi slog nattläger i en skyddad vik på en ö. Hittade perfekta tältplatser och en eldningsplats där torr ved var

framlagd och en finsk tidning att lägga eld med.

***

VAR FÖRST UPPE nästa dag. Badade och gick runt ön, den var inte så stor. På andra sidan fick jag se en skylt som visade att tältning och eldning var förbjuden. Vid frukosten satt jag och tänkte på att jag faktiskt fått vara med om en hel del under mina dagar på Tälja. Hade dock sluppit regnet. Vi hade 17 distansminuter kvar till Helsingfors, där jag skulle stiga av, och vinden hade vridit över till nordväst. Det skulle bli en bekväm segling.

Ibland gick det upp emot sex knop. GPS:en är en fantastisk uppfinning som inte bara visar var man är utan även hur fort man förflyttar sig. Några distansminuter före Finlands huvudstad kom regnet. När vi var framme visade det sig att det fanns två öar med samma namn och vi var vid fel ö. I tre timmar rodde vi tillbaka förbi hela Helsingfors i stark motvind och regn. Jag var också i stort behov av att komma till en toalett. Mottagningskommittén bestod av två personer men kvällen efter bjöd finska vikingar på gästabad och det var dags att för första gången ta på sig vikingadräkten.

***

FÖR NIO ÅR SEDAN var några representanter från Gotlands kommun på hansamöte i Tyskland och beslöt att stödja renoveringen av S:t Nikolaikatedralen i Novgorod. Jan Simunde frågade mig om jag kunde göra en spade med sju handtag för det första gemensamma spadtaget. Den skulle

Som stigen direkt ur Kalevala sjöng och dansade den här flickan på gästbadet i Helsingfors.

dessutom vara hopfällbar för Inger Harlevi skulle ta med den på flyget till Ryssland. Mätte på Laban Bergström hur långt det behövde vara mellan handtagen i fall sju stadiga politiker skulle gräva. Tänkte, att efter första spadtaget skulle spaden inte längre behövas. Gjorde ett tillbehör till varje skaft så spaden även kunde användas som ljusstake. Spaden/ljusstaken gjorde succé i Novgorod. När jag förra året blev tillfrågad om jag ville segla med Krampmacken till årets 300-årsjubileum i S:t Petersburg sa jag givetvis ja. Min besvikelse blev stor när Krampmackens resa inställdes. Tog kontakt via e-mail med Göran Jacobsson, ordförande i före-

ningen som seglar vikingabåten Tälja från Norrtälje. Göran svarade att visst behövde Tälja mer besättning men de tog inte med vem som helst och föreslog att jag skulle komma till ett planeringsmöte i Täby. Tog med mig Robert Caffrey, pensionerad flygkapten från Australien (pappa till Mikael). Täljas besättning hade planerat att seglingen till Ryssland skulle delas upp i fyra etapper under fyra veckor. När kvällen var slut var det beslutat att resan skulle bli av och att jag skulle vara med på andra etappen, mellan Hangö och Helsingfors. Robert hade fått plats på etapp tre och fyra. Tälja är en kopia av en båt som är funnen i en gammal vikingaled nordväst om Norrtälje. Hon är un-

gefär lika stor som Krampmacken men smäckrare och lägre. *** TVÅ VECKOR EFTER jag lämnat Tälja i Helsingfors och åkt hem skulle jag åter ta mig österut, med buss från Stockholm. Föreningen för vikingaskeppet Glad från Värmland hade även ordnat en bussresa till S:t Petersburg. Glad ställde in sin segling och även bussresan. – Ta bilen, sa Sture Söderström som brukar ha en cykel med sig när han är i S:t P. Han är förresten en av de få som sett alla tavlor i Vinterpalatset. När han en gång kom dit på cykel sa han till vakterna; Sture kan ryska, att han inte hade något läs på cykeln så

han kunde inte lämna den utanför. – Vakterna tittade men sa inget när jag cyklade omkring i korridorerna, har Sture berättat. *** JAG FEGADE MED BILEN. Tillsammans med fem andra krampmackar tog jag färja och tåg till vikingaläget i S:t Petersburg. Tälja hade klarat sin resa. Dagen före den högtidliga inseglingen erbjöd Robert mig hans plats på båten som tack för att jag ordnat så han kommit med. Tillsammans med fem andra vikingaskepp från Sverige, Norge, USA och Ryssland seglade och rodde vi på floden Neva till stranden framför Peter-Paulfäst-

Den sjuarmade spaden finns i S:t Nikolaikatedralen i Novgorod. Uppställda för fotografering är f.v. Markus och Söen Gannholm, Irina Gerassimova, Calle Ahlström och Kjell Jakobsson.

Göran Jakobsson samtalar med två ryska flickor som kom med nybakade piroger med vitkål och lök till frukost.

Det finns inte mycket plats kvar på Tälja när all utrustning, packning och besättning är ombord.

Min sista dag på läget började med att Tälja och Mjösen Lange från Norge for iväg uppför floden till platsen där den svenska fästningen Landskrona legat. Vid ett monument med sex gamla svenska bronskanoner var det uppdukat med champagneglas. Två ryska servitörer stod med bricker och erbjöd tilltugg.

Ekonomichefen på Dagens Industris ryska systertidning höll tal på svenska och tog oss till ett nytt museum som visade Sankt Petersburgs svenska historia. På eftermiddagen ordnade Göran Jakobsson med Täljas återresa till Sverige. Hon ska få åka med ett bästfartyg. På kvällen hölls först ett blot till

Oden och Frejs ära vid vikingaläget och sedan bjöds det på stort gästabad med mycket god mat. Det var med en tår i ögonen jag tog farväl av Tälja, besättningen och Sankt Petersburg. Text och foto: Calle Ahlström